

การศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2*
THE STUDY GUIDELINES FOR DEVELOPING THE OPERATIONS OF THE
STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM OF EDUCATIONAL INSTITUTIONS
UNDER THE OFFICE OF RATCHABURI PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA 2

ณัฏฐ์กษพร पुलินธิรพฐ์¹, พิศาระวี วีระพงศ์พร² และ บุศรา เชื้อดี³

Natkotchaporn Pulinthiraput¹, pisarawee weeraphongporn² and Busara Chuadee³

¹⁻³มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

¹⁻³ Western University, Thailand

¹Corresponding Author's Email: asiriporn1993@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครู ครูอัตราจ้าง และบุคลากรทางการศึกษา โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน สำหรับขั้นตอนที่ 1 จำนวน 291 คน และเลือกแบบเจาะจงสำหรับขั้นตอนที่ 2 จำนวน 12 คน เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.42 - 0.77 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา และนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) แนวทาง การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ประกอบด้วย 5 ด้าน มีการปฏิบัติระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวทาง คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เช่น สถานศึกษามีการรวบรวมข้อมูลด้านความสามารถพิเศษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ด้านการคัดกรองนักเรียน เช่น สถานศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เช่น สถานศึกษาจัดกิจกรรม

* Received 11 March 2025; Revised 25 March 2025; Accepted 26 March 2025

ส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา เช่น สถานศึกษามีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา อย่างใกล้ชิด และด้านการส่งต่อนักเรียน เช่น สถานศึกษาส่งต่อนักเรียนให้ได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้องและรวดเร็ว

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา, ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาราชบุรี เขต 2

Abstract

This objective of research were: 1) to study the current situation and issues in the implementation of the student care and support system in schools under the Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2, and 2) to explore ways to develop the implementation of the student care and support system in these schools. The sample group including school administrators, teachers, contract teachers, and educational personnel. Multistage random sampling method was used in the first phase (291 participants), and a purposive sampling method was used in the second phase (12 participants). Quantitative data using a 5 - level scale questionnaire have a classification power value between 0.42 and 0.77 and a confidence value of 0.91, Analyze data using mean and standard deviation. Qualitative data is collected using interviews, content analysis, and descriptive presentations.

The results of the research presented that first, the overall and each aspect of the operating conditions of the care system for students in schools under the Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2 a very high level. Last, the guidelines for developing a system consists of 5 areas including knowing each student individually, such as collecting information about students' talent systematically. Second, screening the students, such as analyzing the data of each student from collected individual information. Third, developing the students, such as organizing the useful activities for promoting and developing students. Fourth, preventing and solving the problems, such as supporting students' problems closely. Last, referring or supporting students to the right places or right people, such as fast helping for any emergent troubles or needs.

Keywords: Development Guidelines, Student Care System Operation, The Ratchaburi Primary Educational Service Area Office 2

บทนำ

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ถือเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาประเทศ ซึ่งการศึกษาจะเปรียบเสมือนอาวุธทางปัญญาที่จะช่วยให้มนุษย์พัฒนาตนเอง สังคม และชุมชนได้อย่างยั่งยืน รัฐบาลได้เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงได้บรรจุการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ ไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาส การศึกษาจึงเป็นสิทธิที่ทุกคนควรได้รับอย่างเสมอภาคและทั่วถึง กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ร่วมกันทำหน้าที่ในการพัฒนาให้สังคมไทยมีความรู้และความเสมอภาคทางการศึกษามากขึ้น ส่งผลให้การพัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาชนสามารถช่วยลดความเหลื่อมล้ำในสังคมได้จริง รวมถึง การเสริมสร้างจิตสาธารณะและการพัฒนาทักษะชีวิตด้วยสำหรับการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ในทุกช่วงวัย เป็นแนวคิดที่สำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถปรับตัวและเติบโตตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการพัฒนา ทั้งทักษะด้านการรู้จักตนเอง การใช้ชีวิตที่มีคุณธรรมและจริยธรรม การวางแผนชีวิตและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทุกคนมีความสุข ในการใช้ชีวิตและสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาเด็กด้อยโอกาสได้รับการดูแลและส่งเสริม ให้ได้รับการศึกษาตามศักยภาพ ในขณะที่ยังคงมีการติดตามผล เพื่อค้นหาเด็กที่ตกหล่นและนำกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา ด้วยระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ครอบครัวและชุมชนมีประสิทธิภาพ

จากการสำรวจ วิเคราะห์สภาพการดำเนินงานของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่เป็นระบบที่ต่อเนื่อง ถูกต้องตามกระบวนการขั้นตอนแนวปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงทำให้นักเรียนในโรงเรียนมีปัญหาต่างๆ เช่น การหนีเรียน ขาดเรียน สุขภาพไม่ดี สู้รบไม่เหมาะสม ก้าวร้าว ทะเลาะวิวาท ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงและมีปัญหาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน ด้านสุขภาพ ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ ด้านความประพฤติ ด้านครอบครัว เด็กนักเรียนที่นอกจากจะใช้ชีวิตอยู่ที่บ้านแล้ว โรงเรียนก็ถือว่าเป็นสถานที่ให้การอบรมสั่งสอนที่เด็กจะต้องมาใช้ชีวิตในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับครูและเพื่อน ๆ ดังนั้น ครูจะต้องเป็นผู้จัดกิจกรรมที่หลากหลาย ให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล การที่จะช่วยป้องกัน แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียน จำเป็นต้องมีแนวทางพัฒนาอย่างถูกวิธี (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2563).

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 โดยมุ่งศึกษาความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อันได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาเสริมสร้างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2

สมมติฐานการวิจัย

สภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษามีผลต่อการกำหนดแนวทาง การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 จำนวน 1,518 คน ซึ่งมีสถานศึกษาในสังกัด จำนวน 143 แห่ง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2, 2565)

1.2 กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้กำหนดการดำเนินงานเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้ **ขั้นตอนที่ 1** ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ซึ่งได้กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% สามารถคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้จำนวน 291 คน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และ **ขั้นตอนที่ 2** ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 โดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาศึกษาหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง

จากผู้บริหารสถานศึกษา ครูประจำชั้น และครูแนะแนว จำนวน 12 คน จาก 4 โรงเรียน (โรงเรียนวัดนางแก้ว โรงเรียนวัดศรีประชุมชน โรงเรียนวัดเจริญธรรม โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) เพื่อสอบถามข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ 1) วุฒิการศึกษา 2) ตำแหน่ง และ 3) ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน พิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.42 - 0.77 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และทำการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น จำนวน 30 ชุด ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยจะทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงต้นสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 เพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ตอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้น จำนวน 291 คน ตอบแบบสอบถามและส่งกลับ ภายใน 15 วัน

3.2 สำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงสาเหตุของปัญหา และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา จากผู้บริหารสถานศึกษา ครูประจำชั้น และครูแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง เป็นการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ด้วยการหา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามขอบเขตค่าเฉลี่ย ตามแนวคิดของเบสท์

4.2 การวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ด้วยการสรุปเนื้อหา

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลใช้ค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

5.2 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามขอบเขตค่าเฉลี่ย ตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981 : 182 อ้างอิงใน นันทรัตน์ เกื้อหนุน, 2553, หน้า 54)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน

n = 291

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.51	0.39	มากที่สุด
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.39	0.48	มาก
3. ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.47	0.47	มาก
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.58	0.44	มากที่สุด
5. ด้านการส่งต่อนักเรียน	4.43	0.52	มาก
รวม	4.50	0.40	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.40) หากพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ ด้านการรู้จักเป็นรายบุคคล ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.39) ด้านด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.47) ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.52) และด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.48) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาควรมีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร, คณะครู, ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อวางแผนการดำเนินงาน กำหนดวิธีการและ

เครื่องมือในการศึกษาพฤติกรรมนักเรียนที่หลากหลาย เช่น การเยี่ยมบ้าน, การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง

ด้านการคัดกรองนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาควรจัดอบรมการใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) เพื่อให้ครูใช้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ควรมีการจัดกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน และสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อส่งเสริมความสามารถของนักเรียน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรมครูแนะแนวเกี่ยวกับจิตวิทยาและการให้คำปรึกษาเบื้องต้น ควรสรรหาตำแหน่งครูแนะแนวที่สามารถทำหน้าที่ช่วยเหลือนักเรียนได้โดยเฉพาะ

ด้านการส่งต่อ สถานศึกษาควรมีการประชุมร่วมกับคณะครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อกำหนดเกณฑ์และแนวปฏิบัติในการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ห้สรุปได้ว่า

1. การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ดังนี้

สภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 มีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงทำให้เป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการศึกษาของ ธัญลักษณ์ เอี่ยมเจริญ และพัชรา เดชโฮม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดจันทรประดิษฐาราม สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่า การดำเนินงานโดยภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีการกำหนดนโยบายในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนและสร้างความเข้าใจในการดำเนินงาน มีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนอย่างละเอียด ครบถ้วน มีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุจิตา พงษ์สวัสดิ์ และสายสุดา เตียเจริญ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โรงเรียนมีการแบ่ง

คณะกรรมการดำเนินงานที่ชัดเจน คณะผู้บริหารสถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา ร่วมวางแผนการดำเนินงาน โดยมีการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง และส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยอภิปรายแบ่งเป็นรายด้าน ดังนี้

1.1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษามีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในสังกัดครบทุกคน ทำให้รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมชาย อังสุโชติเมธี (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคลองลานวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 พบว่า ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากครูที่ปรึกษาในการดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ให้ความเอาใจใส่และเป็นกันเองกับนักเรียน กำหนดให้ครูที่ปรึกษาออกเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ครบทุกคน และมีเครื่องมือที่หลากหลายในการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียน

1.2) ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษากำหนดให้ครูออกเยี่ยมบ้านนักเรียนครบทุกคนแล้ว จะต้องนำข้อมูลการเยี่ยมบ้านนักเรียนมาคัดกรองนักเรียนในด้านต่างๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ เจต บดินทร์ บุญญรัตน์, สาโรจน์ เผ่าวงศากุล และนิพนธ์ วรรณเวช (2565) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมและรายข้อมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก เพราะสถานศึกษามีประชุมและแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน เพื่อจัดทำเกณฑ์และตัวชี้วัดการคัดกรองนักเรียน ครูมีการจัดทำเอกสารสารสนเทศ ผลการคัดกรองนักเรียนที่เป็นปัจจุบัน มีการจัดเก็บเอกสารอย่างเป็นระบบ ครูมีการดำเนินงานจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ เจต บดินทร์ บุญญรัตน์ สาโรจน์ เผ่าวงศากุล และนิพนธ์ วรรณเวช (2565) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะสถานศึกษามีการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีการจัดกิจกรรมอบรมคุณธรรม จริยธรรมประจำทุกสัปดาห์ มีการเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทำกิจกรรมตามที่ตนเองสนใจ

1.4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญา โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ตระหนักและให้ความสำคัญในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ทันทั่วถึง จึงได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่ง

จัดทำแผนและแนวทางในการเผชิญเหตุในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเพื่อเตรียมความพร้อมในการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม และเผื่อระวัง ติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด สอดคล้องกับการศึกษาของ เจตบดินทร์ บุญญรัตน์ สารโจน์ เผ่าวงศ์กุล และนิพนธ์ วรรณเวช (2565) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยภาพรวมและรายข้อมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เพราะสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม มีการจัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียน และครูมีการนิเทศ ติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มที่เป็นปัญหา และสอดคล้องกับการศึกษาของ ธัญลักษณ์ เอี่ยมเจริญ และพัชรา เดชโฮม (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนวัดจันทรประดิษฐ์าราม สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาและคณะครูมีการวางแผน เพื่อหาวิธีการช่วยเหลือนักเรียน มีการดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง โดยเฉพาะในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา มีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นในด้านต่าง ๆ ให้กับนักเรียน

1.5) ด้านการส่งต่อ โดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษา มีการกำหนดแนวทางการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการส่งต่อนักเรียน แต่ยังคงขาดความรู้ ความเข้าใจในแนวทาง การดำเนินงานการส่งต่อนักเรียนไปหน่วยงานภายนอก ส่วนใหญ่จะเป็นการส่งต่อภายใน เช่น ครูประจำชั้น ส่งต่อไปฝ่ายปกครอง หรือครูแนะแนว เป็นต้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ไทยรัฐ วงษ์ทอง (2563, หน้า 126) ศึกษาเรื่องการศึกษา ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 พบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน ครูขาดความรู้และทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อการส่งต่อ ขาดความเข้าใจในกระบวนการและการทำเอกสารของระบบ ส่วนใหญ่เป็นการส่งต่อกันภายในโรงเรียน

2. ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 ดังนี้

2.1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาควรมีการจัดประชุมเพื่อวางแผน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครอง และชุมชน อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษามีแนวทางในการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ครูในสถานศึกษาได้นำไปใช้และให้รู้จักนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ทราบข้อมูลที่ชัดเจนและรู้จักนักเรียนมากขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ วรุณี บุตรศรีภูมิ (2563) ศึกษาเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30

พบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปรึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจในขั้นตอนวิธีการ เครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สถานศึกษาควรมีการประชุมเพื่อวางแผนการดำเนินงานร่วมกันระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครองและชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาของ ฟองจันท์ กลิ่นสุคนธ์, สาธร ทรัพย์รวงทอง และสายทิพย์ ยะฟู (2563) ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 พบว่า โรงเรียนควรมีการจัดประชุมครู เพื่อจัดทำคู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนด้วยเครื่องมือ และวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมตรงกับสภาพความเป็นจริง

2.2) แนวทางการพัฒนาด้านการคัดกรองนักเรียน สถานศึกษาควรมีการคัดกรองนักเรียนที่หลากหลาย มีการใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษามีการจัดอบรม และให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการประเมินความฉลาดทางอารมณ์ ทำให้ครูได้ทราบถึงวิธีการใช้แบบประเมินและความสำคัญของแบบประเมินนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ กนกกาญจน์ พรหมปักษา (2560) ศึกษาเรื่อง ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนพลูตาหลวงวิทยา (อบจ.ชบ.6) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี พบว่า ควรจัดอบรม ให้ความรู้แก่ครูในเรื่องเทคนิค และวิธีการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ในแบบการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน และควรหาโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนนี้ด้วย

2.3) แนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีแนวทางการพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน อาจเป็นเพราะว่า มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมตามความถนัด ความสนใจ หรือความสามารถของนักเรียน และสร้างภาคีเครือข่าย เช่น ชุมชน หน่วยงานภาครัฐและเอกชน ในการสนับสนุนความสามารถของนักเรียนตามความเหมาะสม เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างกว้างขวางและพัฒนานักเรียนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป สอดคล้องกับการศึกษาของ เจตบดีรินทร์ บุญญรัตน์ สาโรจน์ เผ่าวงศ์กุล และนิพนธ์ วรรณเวช (2565) ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่า สถานศึกษาควรจัดสรรงบประมาณเพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามความสามารถ ความถนัดของนักเรียน และควรมีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและช่วยส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามความสามารถ ความถนัดของนักเรียนตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับการศึกษาของ ฟองจันท์ กลิ่นสุคนธ์ สาธร ทรัพย์รวงทอง และสายทิพย์ ยะฟู (2563) ศึกษาเรื่อง แนวทาง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต

1 พบว่า โรงเรียนควรทำแผนผังขั้นตอนการ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนจัดกิจกรรมเสริมตามความสนใจและความถนัดของนักเรียน โรงเรียน ควรให้ความสำคัญและจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนานักเรียนหรือประสานงานกับหน่วยงาน ภายนอกให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนและช่วยเหลือนักเรียนอย่างทั่วถึง

2.4) แนวทางการพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา สถานศึกษาควรมีครูแนะแนว ครูจิตวิทยาประจำสถานศึกษา ที่ทำหน้าที่แนะแนวโดยเฉพาะเพื่อช่วยเหลือนักเรียน อาจเป็นเพราะว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดอบรมให้ความรู้ครูแนะแนว หรือครูที่ทำหน้าที่ครูแนะแนว เกี่ยวกับจิตวิทยาและการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียนให้เกิดทักษะและความรู้ในการช่วยเหลือนักเรียน และสามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียนในเบื้องต้นได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ฟองจันทร์ กลิ่นสุคนธ์, สาธิต ทรัพย์รวงทอง และสายทิพย์ ยะพู (2563) ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 พบว่า โรงเรียนควรส่งเสริมและจัดกิจกรรมให้ครูอบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ครูมีความรู้ มีทักษะเทคนิควิธีการให้คำปรึกษา ซึ่งครูต้องใช้วิธีการต่าง ๆ มีเทคนิคในการแก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยทักษะประสบการณ์ และความรู้ด้านจิตวิทยา จึงจะช่วยให้คำปรึกษาแก่นักเรียน เพื่อช่วยป้องกันปัญหาให้นักเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของ เจตบดินทร์ บุญญรัตน์, สาโรจน์ เผ่าวงศ์สกุล และนิพนธ์ วรรณเวช (2565) ศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่า สถานศึกษาควรสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษาทุกคนเข้ารับการฝึกฝนอบรมพัฒนาตนเอง ในด้านจิตวิทยาหรือการแนะแนว เพื่อให้บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตามหลักจิตวิทยาเบื้องต้น

2.5) แนวทางการพัฒนาด้านการส่งต่อ สถานศึกษามีการดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหได้ไปยังหน่วยงานภายนอก อาจเป็นเพราะว่า มีการประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนเกณฑ์การส่งต่อนักเรียนทั้งการส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอก ให้มีมาตรฐานและแนวปฏิบัติเดียวกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ เจตบดินทร์ บุญญรัตน์, สาโรจน์ เผ่าวงศ์สกุล และนิพนธ์ วรรณเวช (2565) ศึกษาเรื่อง แนวทาง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่า สถานศึกษาควรมีการประชุมวางแผนในการส่งต่อนักเรียน และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลการส่งต่อนักเรียน และมีแนวทางในการปฏิบัติการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างเป็นขั้นตอน และควรเปิดโอกาสบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ เข้ามา มีส่วนร่วมในการวางแผนหรือแนวทางปฏิบัติในการส่งต่อนักเรียน และสอดคล้องกับการศึกษาของ สุจิตา พงษ์สวัสดิ์ และสายสุดา เตียเจริญ (2562) ศึกษาเรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี พบว่า ควรชี้แจงให้

ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการส่งต่อ ผลที่ได้รับจากการประชุมและอธิบายถึงความสำคัญของการส่งต่อ ประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญภายในโรงเรียนที่เป็นผู้รับการช่วยเหลือนักเรียน มีการชี้แจงให้กับนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนให้ทราบถึงเหตุผลที่แท้จริงของการส่งต่อนักเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่มีการประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญ หรือองค์กรภายนอก เพื่อให้มีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนได้ถูกต้องต่อไป

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา ควรนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน ไปกำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนภายในสถานศึกษาต่อไป โดยพิจารณาเป็นรายด้านได้ว่า 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรบริหารจัดการห้องเรียน เพื่อให้ครูประจำชั้นสามารถดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างใกล้ชิดและทั่วถึง รวมถึงการเยี่ยมบ้านนักเรียนด้วยตลอดจนควรเน้นความสามารถพิเศษหรือความบกพร่องของนักเรียนแต่ละคนเพื่อจัดการดูแลช่วยเหลือได้ถูกต้อง 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน ควรจัดทำนวัตกรรมการแก้ปัญหาให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อให้นักเรียนได้รับการจัดการศึกษาที่เหมาะสม 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยการจัดกิจกรรมที่เน้นความสนใจ ความถนัดของนักเรียน เพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมตามความถนัดความสนใจของนักเรียนแต่ละกลุ่มอย่างเหมาะสม และ 5. ด้านการส่งต่อนักเรียน ควรมีวิธีการส่งต่อที่มีประสิทธิภาพมีทั้งการ ส่งต่อภายในและการส่งต่อภายนอก โดยผ่านความยินยอมจากผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียนอย่างเหมาะสมต่อไป สำหรับการทาวิจัยครั้งต่อไป สถานศึกษา ควรมีศึกษาเพื่อพัฒนาเครื่องมือในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในแต่ละด้านให้ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของครูในสังกัด และควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อสภาพปัญหาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กนกกาญจน์ พรหมปักษา. (2560). ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนพลุดาหลวงวิทยา (อบจ.ชบ.6) สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. ใน ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เจตบดีรินทร์ บุญญรัตน์, สาโรจน์ เผ่าวงศ์กุล, และนิพนธ์ วรรณเวช. (2565). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขต

- พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 1. วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร, 5(4), 79 - 185.
- ไทยรัฐ วงษ์ทอง. (2563). การศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. ใน ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ัญลักษณ์ เอี่ยมเจริญ และพัชรา เดชโฮม. (2564). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยรำไพพรรณี, 15(2), 129.
- นันทรัตน์ เกื้อหนู. (2553). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. ใน ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. เพชรบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- พองจันทร์ กลิ่นสุคนธ์, สาธิต ทรัพย์รวงทอง, และสายทิพย์ ยะฟู. (2563). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1. วารสารการบริหารนิเทศบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น, 6(6), 153.
- วรวิมล บุตรศรีภูมิ. (2563). สภาพและแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมชาย อังสุโชติเมธี. (2560). การศึกษาสภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนคลองลานวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41. วารสารครุศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2(4), 70.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2 (2565). แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2566. ราชบุรี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ (พ.ศ. 2563-2565). จาก <https://www.moe.go.th/strategic-plan>
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ และสายสุตา เตียเจริญ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำ คุณหญิงเนื่องบุรี. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 10(2), 304
- Best, J.W. (1981). Research in Education. New Jersey: Prentice – Hall.

Cronbach, L. (1951). Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests.

Psychometrika. 16 : 297.

Krejcie, R.V., & D.W. Morgan. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607 – 610.